P. 118 A. II. 2-4.—Ranganatha: अनन्तर खण्डिकेति। गीतिक्रीयः खण्डिका | उक्तम् | पर्यायेण बानिन्तर्यङ्कामुक्तं धुनं विरः | श्रीरागकुम्भनाकेन निष्टा खण्डिका मतिति | कुम्भनाक्रथ | कामबाणद्भना यत्र अर्थचन्द्रस्तनः परम् | दिवरामी क्षप्रधिको विद्धार्भेद्भने भवेत् | दिवरामी (sic.) कपुद्रन्द्रदृती कपुविरामवानिति | यथा | ते ते ते तिथ्ये थ ते तिथ्ये थे ये ते थे ॥ खण्डिका गद्यभेदी वा। आह च भगवान्भरतः । खण्डी गणेबादवन्या | ०००००० | ००। ७ | ० | सान्त्वनी वृत्तिमाश्रिता श्रेता हास्य-कृदार्टमा वैदर्भाभिक्तिसंभवेति ॥

बराहान्यापदेशोनाह । पसिभि &c. । आविनलो भीरः । वनगहने लीनोपि निजकार्योगुक्तः कन्दायन्वेषणार्थ कृतोद्यागः परिसंपि इतस्ततो भ्रमति प्रसृतख्- खुराति कन्दायुन्खननार्थ भूमिदारणं बुभुक्षया पीडिनः क्रोभवशतः पृथ्वीदारणं करोतीति बा । वराहस्वभावविनं वा । पक्षे भीरः । क्रीडार्थ वनगहने लीनः प्रियतमो (मा !)न्ते. षणस्त्रानिजकार्योगुक्तो भ्रमति । प्रवलतरहिनलो (sic) हस्त्यादेन भूम्याः स्कालनं व करोति । प्रयतियुन्मादवशादाकाशत्त्वनम् । यद्वा शिलोच्यदर्शनप्रवृत्तोन्तरा दृष्टं वर्षाः वर्णयति । पर्वतं प्रत्याह । भगीति &c.

Mark that stanza 47 does not form a necessary part of the context.

P. 119 A. 11. 10, 11.—खिंडभाकमणिवंगमए. Ranganatha explains this as follows:—नमस्कारादिना नदीभावायनयनप्रवृत्तं मानुदिश्य स्वाश्रयं बनाज्ञः क्षाङ्कर्या क्षाभिनाः प्रिणागनिस्तराग्रनुकरणेन मत्नीडकत्वादकम्णाः विदंगमा इंसिवकादः यस्यां तस्ते बुद्धः । एवं च वियोगज्ञन्यपिडकन्वे सत्यापे एनादृज्ञसिद्धरीभिविद्याश्रयदानेनारि सन्दिद्धाः एवं न नोचिनिमिति व्यव्यते ॥

सुरसरिनीरसमूसभए, 'whose banks are as noisy (with the cries of birds) as those of the heavenly river.'

P. 119 A. II. 18-18.—Ranganâtha:—जन्मादातिशयवशागी नहीं समुद्रे-लेन कळगंग्तं च नतिक्रानेन वर्णयति । पुत्रविसा. •••••।

वेळायां सळ्जस्य यदुद्वेक्षितम् आयातस्तेन दत्तो इस्तताळो येन सः । दत्तहस्तेश्वत प्राकृते पूर्यानयमाहत्तहस्तेति विभेगम् ॥

In his madness the King supposes that he is standing by the sea instead of by a river. The wind was blowing violently from the east, and the waters were running fully in the whole of the bed, causing waves to rise and strike the banks. This